

желе да исправе ситуацију и макар једна од страна жели мир, постоје све шансе да дође до помирења и љубав се врати.

Свим православним хришћанима су познате речи Преподобног Серафима Саровског о смислу хришћанског живота: „Стеци дух миран и хиљаде ће се спасити око тебе“. Врлина мира, избегавања сукоба у свој својој једноставности стоји изнад свих бдења, постова и монашких подвига. Стицање мира, победа над поделама представља свештену обавезу сваког хришћанина. „Ако је могуће, колико до вас стоји, имајте мир са свима људима“ (Рим. 12:18). Ми смо у обавези да ову заповест остваримо, пре свега, у сопственој породици.

Конфликт уопште није пријатна појава, међутим, такође није ни свађа, нити скандал. Конфликт представља разлику у мишљењима, судар различитих мишљења и у породичном животу такве ситуације нису ретке. Међутим, како свести конфликте (сукобе) на минимум?

- 1) Трпљењем, међусобним смирењем са љубављу и „ношењем бремена једни другима“;
- 2) Стремљењем ка јединству у браку;
- 3) Умећем разматрања свих питања породичног живота, и лаких и тешких;
- 4) Свешћу да је много лакше заобићи конфликт од каснијег решавања његових последица;

Да разлике између мужа и жене не би прешле у нешто веће, неопходно је умеће разматрања спорних питања, трагање за решењем које би задовољило обе стране. Навели бисмо мали поредак вођења мирног, конструктивног разговора ради превладавања конфликтне ситуације.

Неопходно је водити разговор једино у мирном стању духа. Ни у ком случају не покушавати са решавањем било чега у тренутку гнева и раздражљивости. „Нагао човек чини безумље“ (Приче 14:17), говори премудри Соломон. Човек у таквом стању просто није у стању да адекватно оцени ситуацију и озбиљно разговара, налази се у стању „афекта“, уместо њега говори његов гнев и рањено самољубље. Зашто је „јутро паметније од вечери“? У стању умора, раздражљивости јак је тешко донети правилну одлуку. Најбоље решење је да се разговор одложи до погодне ситуације. Зато време емоције ће се смирити и решење ће се лакше пронаћи.

Немојте заборављати да се помолите пре разматрања породичног проблема, да вам Господ пошаље мудрости и мира, као и да помогне у решавању спорног питања и помири супружнике.

Увек издвојте главни проблем који је неопходно решавати за достизање мира и јединства у породици, немојте се расејавати на другостепена питања. Запам-

тите: **заједно смо да бисмо нашли решење, а не да бисмо победили**, рекли задњу реч или, не дај Боже, увредили другог.

Неопходно је да наш саговорник схвати да Вам је он драг као и раније, да сте ту да разговарате управо ради достизања мира и љубави у породици.

Важно је да објективно и непристрасно прилазимо решавању конфликта, **да сагледамо сопствену кривицу и не оптужујемо блиску особу за све.**

Последње: на почетку је речено да је неопходно пред разговор дати неко време да се стране смире, **међутим не сме се ни одужити са озбиљним разговором**, међусобна отуђеност може временом да нарасте и биће теже решити проблем.

Јако је важно схватити једном и заувек: никада ни наш породични живот, ни наши блиски неће представљати **идеал који смо ми сами измислили**. Најснажније и најсрећније породице су породице где се супружници труде да **не примећују** недостатке другог и обрнуто, да виде много позитивних страна у својим укућанима и свом породичном животу.

Неопходно је прихватити нашег ближњег таквим какав он јесте, са свим његовим врлинама и недостацима. **Свађом, гунђањем, викањем нећемо никога променити.** Можемо утицати на другог само **када се изменимо ми сами**. Ако желиш да те неко уважава, има добар однос према теби, ти си сам дужан да

се односиш добро и са љубављу према њему. Света царица Александра Романова је писала: „Велика је уметност живети заједно, нежно се волећи. Ово треба да почне од самих родитеља. Сваки дом личи на његове градитеље. Префињена природа чини и дом префињеним, груби човек ће имати и такав дом. Не може да постоји дубока и искрена љубав тамо где влада егоизам. Савршена љубав представља савршено самоодрицање“.

Особа се може изменити само љубављу. Неопходно је не без милости се борити са недостацима ближњег (не примећујући притом сопствене), већ својом љубављу неговати добре стране које сигурно постоје у другоме. Свештеник Валентин Амфитеатров је писао: „Хришћанска породица је гнездо љубави. Љубав захтева непрекидне, најнежније, најкроткије, бестрасне, предивне односе“.

Добро, а шта ако ипак нисмо успели да избегнемо конфликт, посвађали смо се и пореметили односе? Шта да радимо? Решавање било ког сукоба треба почети са објективним и непристрасним анализирањем са питањем: *у чему је конкретно моја кривица?* А она сигурно постоји. У свакој свађи, конфликту, чак ако се једна страна понаша идеално, свеједно нисмо урадили све да бисмо избегли свађу. Након тога је неопходно почети са радом на себи, својим грешкама и мењати се на боље. И наравно да је то могуће учинити само уз помоћ Божију.

Наша породица, рођаци, нама блиски људи - највећа су нам вредност у животу након вере у Бога. Чуваћемо је, пазити и умножавати мир и љубав у нашем дому, једино тада ћемо моћи да будемо срећни. „Ако љубав осећате по апостолској дефиницији љубави, нећете бити далеко од среће“, писао је Старац Јован Крестјанкин.

„Обуците се, дакле, као изабраници Божији, свети и љубљени, у милосрђе, доброту, смиреноумље, кротост, дуготрпељивост, подносећи један другог, и испраштајући један другоме ако ко има тужбу на кога; као што Христос опрости вама, тако и ви. А поврх свега тога, обуците се у љубав, која је свега савршенства. И мир Божији нека влада у срцима вашим, на који сте и позвани у једноме тијелу, и будите захвални.“ (Кол. 3:12-15)

Молимо Вас, немојте користити овај летак за свакодневне потребе.

Ако Вам више није потребан, дајте га другоме или однесите у храм.

**ПРАВОСЛАВНИ МИСИОНАРСКИ ЦЕНТАР
“с. ДАНИЛ СИГОЈЋЕ”**

у саставу Мисионарског одељења при Светом
Архијерејском Синоду Српске Православне Цркве

Породични сукоби

“Жене добре блажен је муж и број дана његових је двострук. Жена храбра радује мужа свога и године његове испуниће миром” (Сирах 26:1-2)

Ретко коју породицу у потпуности мимоилази сукоб супружника који се у већини случајева догађају због одсуства умећа и жеље да се разуме друга особа. Постоји много породица у којима су заједно спојени предивни људи. Засебно гледајући, они поседују предивне особине: предани су пријатељи који увек долазе да помогну у тешком тренутку, занимљиви саговорници, талентовани, образовани и интелигентни. Међутим, окупивши се у једној породици никако нису у стању да пронађу заједнички језик, непрестано се свађају и муче међусобно. Најтужније је што се супружници често и навикавају на мучну породичну ситуацију, мире се са њом и не видећи никакав излаз, почињу да живе у стању својеврсног „хладног рата“, тихог сукоба или траже утеху негде ван породичног живота. У најбољем случају – у дружењу са пријатељима или у омиљеном хобију, а у најгорем – у алкохолу и прељуби. Међутим, ако супружници заиста